

Iránymutatások a kiegészítő szavatoló tőkéőről

Bevezetés

- 1.1. Az európai felügyeleti hatóság létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: EIOPA-rendelet)¹ 16. cikkének megfelelően az EIOPA iránymutatásokat fogalmaz meg a kiegészítő szavatoló tőkéről.
- 1.2. Az iránymutatások a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Szolvencia II)² 89., 90., 93.96., 226. és 235. cikkéhez, valamint a végrehajtási intézkedések 62-67., 74., 75., 78. és 79. cikkéhez kapcsolódnak³.
- 1.3. Ezeknek az iránymutatásoknak a címzettjei a Szolvencia II szerinti felügyeleti hatóságok.
- 1.4. A kiegészítő szavatoló tőke feltételes tőke, mivel még nem került befizetésre, és nem szerepel a mérlegben. Az ilyen elemek felügyeleti jóváhagyásának szükségessége ezt a feltételes jelleget tükrözi. Ha a kiegészítő szavatoló tőkét a jövő valamely meg nem határozott pontjában lehívják, ez a feltételes jellege megszűnik, és a mérlegben szereplő eszközként megjelenő alapvető szavatolótőke-elemekké válik.
- 1.5. A Szolvencia II 89. cikke rögzíti, hogy a kiegészítő szavatoló tőke a vállalkozás javára tett bármely jogilag kötelező érvényű kötelezettségvállalás lehet. Ez számos megállapodást magában foglalhat, amely nem tartozik a kiegészítő szavatolótőke-elemek Szolvencia II-ben említett konkrét kategóriába, feltéve, hogy a veszteségek fedezésére felhasználható.
- 1.6. Ezek az iránymutatások a kiegészítő szavatolótőke-elemek felügyeleti hatóságok általi jóváhagyásának folyamatához, a kiegészítő szavatolótőke-elemek besorolásához és a jóváhagyási feltételek folyamatos teljesítéséhez kapcsolódó szempontokat ismertetik.
- 1.7. A kiegészítő szavatoló tőke jóváhagyási folyamata folyamatos kommunikációt irányoz elő a felügyeleti hatóságok és a vállalkozások között, a kiegészítő szavatolótőke-elem jóváhagyására vonatkozó hivatalos kérelemnek a vállalkozás általi benyújtását megelőzően folytatott kommunikációt is beleértve. Amennyiben egy kiegészítő szavatolótőke-elem a lehívással a felsorolásokban nem szereplő elemmé válik, és ezért két felügyeleti jóváhagyásra van szükség, a kommunikációnak ki kell terjednie a két jóváhagyás szükségességével kapcsolatban követendő eljárási megközelítésre is.
- 1.8. A Szolvencia II 226. cikke lehetővé teszi csoportok számára, hogy kérelmezzék valamely kiegészítő szavatolótőke-elem jóváhagyását valamely köztes

¹ HL L 331., 2010.12.15., 48–83. o.

² HL L 335., 2009.12.17., 1-155. o.

³ HL L 12., 2015.01.17., 1-797. o.

biztosítói holdingtársaság vagy köztes vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében. Ilyen esetben az iránymutatásokat úgy kell alkalmazni, mintha a köztes biztosítói holdingtársaság vagy köztes vegyes pénzügyi holdingtársaság biztosító vagy viszontbiztosító lenne. Ez érvényes akkor is, ha a csoport vezetője a Szolvencia II 235. cikkének értelmében egy biztosítói holdingtársaság vagy egy vegyes pénzügyi holdingtársaság.

1.9. Ezeknek az iránymutatásoknak az alkalmazása céljából az alábbi fogalom meghatározások kerültek kidolgozásra:

- (a) A „tőkeinstrumentum” olyan instrumentum, mely lehívása esetén eszközt állít elő, gyakran pénzeszköz formájában, miközben ezzel egy időben ennek megfelelő érdekeltségeket hoz létre a biztosítóban vagy viszontbiztosítóban részvények esetében, vagy ennek megfelelő, hátrасorolt kötelezettséget a vállalkozásnál;
- (b) „A felsorolásokban nem szereplő elem” olyan szavatolótőke-elem, amely nem szerepel a végrehajtási intézkedések 69., 72. és 76. cikkében rögzített felsorolásokban.

1.10. Az ezekben az iránymutatásokban nem definiált kifejezések a bevezetésben hivatkozott jogi aktusokban meghatározott jelentéssel bírnak.

1.11. Az iránymutatásokat 2015. április 1-jétől kell alkalmazni.

1. iránymutatás – A lehívással a felsorolásokban nem szereplő elemmé váló kiegészítő szavatolótőke-elemek jóváhagyása

1.12. Ha egy kiegészítő szavatolótőke-elem a lehívással a felsorolásokban nem szereplő elemmé válik, a vállalkozásnak a kiegészítő szavatolótőke-elemre vonatkozó jóváhagyási kérelem benyújtása előtt először ez utóbbi elem jóváhagyását kell kérelmeznie, a végrehajtási intézkedések 79. cikke szerint.

2. iránymutatás - Kiegészítő szavatolótőke-elemre vonatkozó szerződések megkötése

1.13. Amennyiben a felügyeleti jóváhagyást azzal a feltétellel adták meg, hogy létrejön az EIOPA kiegészítő szavatolótőke-elemek felügyeleti jóváhagyásában használt eljárásokra vonatkozó végrehajtás-technikai standardtervezetének⁴ 7. cikkének (3) bekezdése szerinti szerződés, a vállalkozásnak a jóváhagyás megadásától számított legfeljebb 15 munkanapon belül hivatalosan meg kell kötnie a szerződést, kivéve, ha előzetesen a vállalkozás írásban ennél hosszabb időtartamban állapodott meg a felügyeleti hatósággal.

⁴ <https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii.aspx>

3. iránymutatás – Igény szerint lehívható

- 1.14. A végrehajtási intézkedések 74. cikkének a), b), c), d), f) és i) pontjában igény szerint lehívhatóként jellemzett elemek esetében a vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy a lehívás:
- (a) nem függ valamely esemény bekövetkezésétől vagy valamely feltétel teljesülésétől;
 - (b) nem függ a másik szerződő fél vagy bármely harmadik fél beleegyezésétől;
 - (c) nem függ olyan megállapodástól, rendelkezéstől vagy ösztönzőtől, amely azt jelenti, hogy a vállalkozásnak nem szabad lehívnia az elemet, vagy nem valószínű, hogy azt lehívja; vagy
 - (d) nem tartozik más olyan rendelkezés vagy több rendelkezés kombinációja hatálya alá, amelynek hatása megegyezik az a)-c) pontokéval.
- 1.15. Olyan biztosító egyesület vagy egyesületi formához hasonlóan működő biztosító jövőbeli követeléseinek értékelése tekintetében, melynek tagi hozzájárulásai a Szolvencia II 90. cikke szerint utólag módosíthatók, a felügyeleti hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy van-e akadálya, hogy a károk felmerülésekor a követeléseket azok fedezésére felhasználják, és hogy az összegek késedelem nélküli beérkezzenek.

4. iránymutatás – A kiegészítő szavatolótőke-elemek besorolása

- 1.16. A kiegészítő szavatolótőke-elem felügyeleti hatóság általi besorolása nem határozható meg kizárólag annak a formának az alapján, amelyben az elemet bemutatják vagy ismertetik. A felügyeleti hatóságnak a kiegészítő szavatolótőke-elem besorolásának értékelését függővé kell tennie az elem gazdasági tartalmától, és attól, hogy az elem milyen mértékben felel meg a Szolvencia II 93-96. cikkében és a végrehajtási intézkedések 74., 75. és 78. cikkében meghatározott jellemzőknek.
- 1.17. Amennyiben a kiegészítő szavatolótőke-elem a lehívással tőkeinstrumentummá válik, a vállalkozásnak a kiegészítő szavatolótőke-elemet az adott tőkeinstrumentum jellemzőinek értékelésével és annak meghatározásával kell besorolnia, hogy a lehívást követően a tőkeinstrumentum melyik szinthez tartozna.
- 1.18. A vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben egy kiegészítő szavatolótőke-elem lehívása pénzeszközökhöz vagy más eszközökhöz való jutással jár, az adott alapvető szavatolótőke-elemet csak akkor kezeljék hozzájárulásként, ha nem jár annak megfelelő tőkeinstrumentum vagy – akár feltételes, akár nem – kötelezettség létrejöttével a vállalkozás részéről.
- 1.19. A vállalkozásoknak hozzájárulásként kell kezelniük egy elemet:
- (a) ha az szavatoló tőke feltétel nélküli ajándékozása vagy adományozása formájában történik;

- (b) függetlenül attól, hogy az az anyavállalattól, más féltől vagy biztosító egyesületek vagy egyesületi formához hasonlóan működő biztosítók tagjainak pótlólagos befizetéseiből származik-e;
 - (c) tekintet nélkül az elem számviteli elbírálására, miszerint közvetlenül az eredményhez vagy közvetlenül a tartalékokhoz járul-e hozzá.
- 1.20. Mivel a szavatoló tőke szintekre történő besorolásához használt jellemzőknek megfelelő hozzájárulások mérlegre gyakorolt hatása a vállalkozás eszközeinek növekedése és az átértékelési tartalék ennek megnövelő megemlése, és mivel a hozzájárulás nem eredményezi tőkeinstrumentum, kötelezettség vagy más alapvető szavatolótőke-elem létrejöttét, a vállalkozásoknak az adott elemet 2. szintű kiegészítő szavatoló tőkeként kell besorolniuk.
- 1.21. A vállalkozásoknak azokat a szerződéses megállapodásokat, melyek lehívásukkor teljesíthetik a vállalkozás kötelezettségeit azzal, hogy harmadik felek számára kártalanítást nyújtanak, a hozzájárulásokkal egyezően kell besorolniuk, amennyiben azok:
- (a) eszközt hoznak létre a vállalkozás harmadik fél hitelezője számára;
 - (b) nem hoznak létre annak megfelelő kötelezettségek a vállalkozásnál.
- 1.22. Azokat a kártalanítási szerződéseket, melyek egy harmadik kártalanító fél számára valamilyen összeg megfizetését írják elő a vállalkozás hitelezőjének, anélkül, hogy a vállalkozást ennek az összegeknek a kártalanító fél részére történő visszafizetésre köteleznék, a vállalkozásoknak kiegészítő szavatolótőke-elemként kell kezelniük, amennyiben azt a felügyeleti hatóság jóváhagyja.
- 1.23. A felügyeleti hatóságoknak azokat a kiegészítő szavatolótőke-elemeket, melyek lehívásukkor nem tőkeinstrumentummá, hozzájárulássá vagy megállapodássá válnak, de fedezik a vállalkozás kötelezettségeit, a kiegészítő szavatolótőke-elem lehívásakor létrejövő dolog jellemzőinek mérlegelésével kell besorolniuk.

5. iránymutatás – A feltételeknek való folyamatos megfelelés

- 1.24. A vállalkozásoknak a lehető legkorábban meg kell vitatniuk a felügyeleti hatósággal, ha okuk van feltételezni, hogy valamely szavatolótőke-elem veszteségelnyelő képességében hamarosan lényeges változás következik be, vagy ilyen változás valószínű.

6. iránymutatás - A feltételeknek való folyamatos megfelelés értékelése

- 1.25. Annak mérlegelésekor, hogy egy kiegészítő szavatolótőke-elemhez rendelt összeg továbbra is tükrözi-e annak veszteségelnyelő képességét, a felügyeleti hatóságoknak a vállalkozásoktól a végrehajtási intézkedések 62. cikke (1) bekezdésének d) pontjával összhangban kapott információk mellett mérlegelniük kell más forrásokból származó információk felhasználását is, ideértve többek között:

- (a) a helyszíni vizsgálatból nyert információkat;

- (b) a felügyeleti felülvizsgálat keretében kapott vagy szerzett eseti információkat;
- (c) adott esetben a felügyeleti kollégiumhoz tartozó más felügyeleti hatóságok által nyújtott információkat.

Megfelelési és jelentési szabályok

- 1.26. Ez a dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikke értelmében kiadott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.
- 1.27. Az ezeknek az iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az iránymutatásokat megfelelő módon be kell építeniük saját szabályozási vagy felügyeleti kereteikbe.
- 1.28. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a lefordított változatok kiadásától számított két hónapon belül értesítik az EIOPA-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, illetve ellenkező esetben a meg nem felelés indokairól.
- 1.29. Amennyiben eddig a határidőig nem érkezik válasz, az adott, hatáskörrel rendelkező hatóságot úgy tekintik, hogy nem felelt meg a jelentéstételnek, és ekként kerül jelentésre.

Felülvizsgálatokra vonatkozó záró rendelkezés

- 1.30. Ezeket az iránymutatásokat az EIOPA felülvizsgálja.